

UZASADNIENIE

Powód (...) **Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.** wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 2220,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że na podstawie umowy bankowej zawartej z (...) Bank (...) S.A. w dniu 12 marca 2008r. pozwany otrzymał określoną kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na uzgodnionych warunkach. Pozwany jednak nie wywiązał się z przyjętego na siebie w umowie zobowiązania. Na podstawie umowy cesji z dnia 4 lutego 2016r. powód nabył wierzytelność przysługującą z tego tytułu (...) Bank S. A. Na dochodzone pozwem roszczenie składa się zaległa kwota należności głównej w wysokości 1047,05 zł, odsetki naliczone przez wierzyciela pierwotnego w wysokości 17,37 zł, odsetki karne naliczone przez wierzyciela pierwotnego w wysokości 1077,27 zł i odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone przez powoda od dnia cesji do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu (k. 2 – 4).

Pozwany **J. W.** prawidłowo zawiadomiony nie stawiał się na termin rozprawy i nie zajął stanowiska merytorycznego w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Na gruncie rozpatrywanej sprawy, powód dochodził od pozwanego zwrotu należności wynikających z umowy pożyczki wraz z odsetkami (art. 720 par. 1 k.c., 481 par. 1 k.c.), powołując się na nabycie wierzytelności z tego tytułu w drodze umowy cesji (art. 509 par. 1 k.c.).

Wobec braku aktywności pozwanego w sprawie, zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego (art. 339 par. k.c.). W takim wypadku, Sąd uznaje za prawdziwe twierdzenia zawarte w pozwie i pismach procesowych powoda, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości lub zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie Sądu jednak, już samo istnienie wierzytelności z tytułu umowy pożyczki budzi poważne wątpliwości.

Należy zauważyć, że – poza wystawionym przez siebie dokumentem prywatnym w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych – powód nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego zawarcie umowy z pozwanym przez swojego poprzednika prawnego. W szczególności, powód nie przedstawił samej umowy, będącej podstawą dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia.

Sąd stoi na stanowisku, że dokument prywatny w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych nie posiada znaczącego waloru dowodowego, pozwalającego na ustalenie faktu zawarcia umowy przez pozwanym z poprzednikiem prawnym powoda oraz wysokości wynikających z niej zobowiązań. Zwraca uwagę fakt, że z dokumentu tego nie wynika, w jaki sposób wyliczono wskazane w nim odsetki (od jakiej kwoty, za jaki okres, według jakiej stopy procentowej i na jakiej podstawie). Brak jest zatem także możliwości zweryfikowania prawidłowości ustalenia wysokości tych odsetek.

W istocie brak umowy nie pozwala stwierdzić w rozpatrywanej sprawie, czy jej zawarcie w ogóle miało miejsce, a jeżeli tak – czy pozwany występuje w niej jako konsument, jaki charakter ma ta umowa i jakie przepisy do niej stosować.

Tymczasem w sporach z konsumentami, zwłaszcza w przypadku gdy konsument nie podejmuje jakiejkolwiek obrony, obowiązek przedstawienia umowy stanowiącej źródło zobowiązania wydaje się być pewnym minimum.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji.

SSR Anna Kabzińska